

Smärre meddelanden och notiser.

En för Sverige ny *Xylomyia*-art. — Den till gruppen *Orthorapha brachycera* av *Diptera* hörande familjen *Erinnidae* (*Xylophagidae*) har, såsom framgår av »Svensk insektsfauna», hos oss hittills blott varit representerad av trenne arter, två hörande till sl. *Erinna* MEIG. (*Xylophagus* MEIG.) och en till sl. *Xylomyia* ROND.

Emellertid är jag i tillfälle att inrapportera fyndet av ännu en svensk art av det sistnämnda släktet, *Xylomyia marginata* MEIG., som fångades ⁶/₇ 1920 på stranddynen vid Falsterbo. Från den ävenledes blott från Skåne kända *X. maculata* MEIG. skiljes den lätt genom att ryggskölden ovan saknar gul teckning; i själva sidokanten är den dock försedd med en smal gul längslinje; gula äro också skutellen, bakkroppens ledbakkanter och största delen av benen; de senare ha dock helt svarta höfter.

Att arten träffades på stranddynen är med säkerhet en ren tillfällighet. Dess egentliga hemvist torde vara en närbelägen aspplantering, enär dess larver annorstädes äro funna i veden av *Populus*. Arten är förut känd från Mellaneuropa och England men ej från Danmark eller övriga nordiska länder.

Einar Wahlgren.

Notiophilus hypocrita Putzeys funnen i Sverige. —

Bland min vän, framlidne läroverksadjunkten EINAR SELLMAN'S efterlämnade papper har jag funnit en liten anteckning, som jag härmed ber att få offentliggöra, då den innehåller meddelande om en för vår fauna ny jordlöparart. Den är av följande lydelse:

»Denna art är så vitt jag vet icke anmärkt förr i vårt land. AV SCHNEIDER är den tagen i Sydvaranger redan 1890 (Birkenes) och även hos oss torde den påträffats rätt ofta. Den äger en stor likhet med *N. palustris* och har utan tvivel sammanblandats med denna art. Säkerligen har den i vårt land en vidsträckt utbredning. Jag har funnit den i Göteborgstrakten och i Linköpingstrakten i april (Odenfors och Svartåns brinkar). Vad som förlänar dessa fynd särskilt intresse är den åsikten, att *N. hypocrita* skulle vara en företrädesvis i höga Norden förekommande art, som även påträffats ända uppe vid snögränsen på Mellan Europas berg. Att den påträffas nere på slättlandet hos oss är ju överraskande.¹ Då man kan misstänka, att denna åsikt icke håller streck, vore det intressant om coleopterologerna ville uppmärksamma detta djur. Då det vid flyktigt påseende lätt förväxlas med *N. palustris* och även en del coleopterologer är i tvivelsmål om, huruvida *hypocrita* är en självständig art och den icke står upptagen i THOMSON'S Skandinavien's Coleoptera eller SEIDLITZ'

¹ Den är dock anträffad även i Nordtyskland.

Fauna Baltica, torde ett påpekande av de bästa karaktärerna vara på sin plats.»

Härefter följa några ej närmare utförda antydningar om artens kännetecken, som ju ligga i att elytras strimmor äro fint (ej grovt) punkterade samt att de yttre mellanrummen samt elytras spets äro fint chagrinerade (hos *palustris* är blott spetsen chagrinerad, under det mellanrummen äro glänsande glatta). Även i thoraxform och pannans strior lära avvikelser förekomma.

Fyndet är ju av intresse, även om arten framdeles skulle visa sig ej vara så ovanlig hos oss. Det vore av ett visst värde att få reda på hur det förhåller sig med dess utbredning hos oss och om den kanske är allmännare i våra nordligare trakter än längre söderut. SPARRE SCHNEIDER bestämde först alla i Nordnorge funna exemplar till *palustris* (se t. ex. Coleoptera insamlade af kand. EMBR. STRAND i den sydlige del af Nordlands amt etc., D. K. norske videnskabers selsk. skrifter, 1902, no. 1, p. 10 samt Sydherø. Et lidet bidrag til kundskaben om den arktiske skjaergaards malakologiske og entomologiske fauna, Tromsø museums aarshefter, 27, 1906, p. 185—186). 1906 säger SPARRE SCHNEIDER, att alla arktiska *palustris* visat sig vara *hypocrita*, vadan den förstnämnda arten bör strykas ur Norges arktiska fauna; 1910 (Maalselvns insektfauna. I. Coleoptera. Tromsø museums aarshefter, 33, 1910, p. 65) anför han likaledes blott *hypocrita* för Nordnorge (jämte de därstädes även utbredda *aquaticus* och *biguttatus*). Då det är bergmester MÜNSTER, som bestämt exemplaren till *hypocrita*, torde bestämningen vara så säker, som överhuvud är möjligt. Det kan ju här påpekas, att *hypocrita* enligt SCHNEIDER (anf. upps., 1902, p. 10) har beskrivits av SPAETH i Wien efter exemplar från Vadsø. Enligt REITTER's katalog är dock PUTZEYS auktor. O. Lundblad.

Eupithecia sinuosaria Ew. funnen i Skåne. Denna lilla vackert tecknade mätare, som första gången påträffades i Sverige år 1895 på Runmarö av HOFFSTEIN, har sedan utbrett sig i landet åt norr, väster och söder. Så har den funnits i Ångermanland, Värmland 1907 (WAHLGREN), Fårön 1904 (MJOBORG), Småland 1916 (BRUNDIN). Dock torde den ej vara funnen i Skåne, förrän jag år 1919 den 20 juli fann 2 ex., å en husvägg vid Hästveda kyrkogård i norra Skåne. I Danmark uppgivas den från 4 platser i Själland, Jylland, Bornholm och Lolland.

Nils S. Rydén.

En för Sverige ny Lithocolletis. — Sistlidne sommar påträffade jag i Raus plantering vid Hälsingborg *Lithocolletis quinqueguttella* STT. Larven minerar i bladen av *Salix repens*. I Danmark är denna art enl. LARSENS »Fortegnelse» endast funnen å tvenne platser.

Nils S. Rydén.